

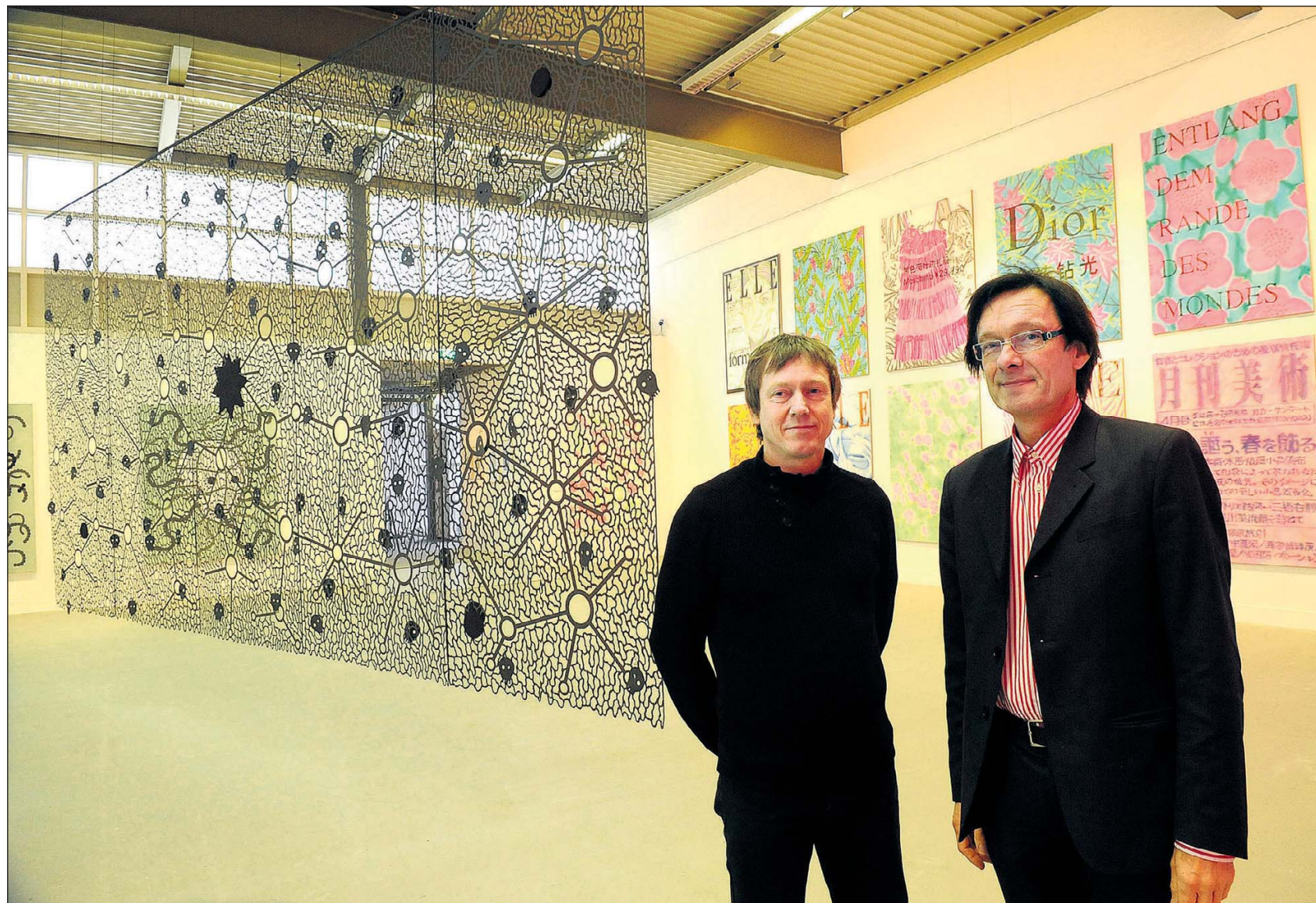
Meer dan een duo-expositie

'Entlang dem Rande des Mondes' is de poëtische titel van de bijzondere dubbelexpositie van de Duitse schilder Horst Keining en de Nederlandse kunstenaar Ton Slits bij het Venlose Museum Van Bommel Van Dam.

door **Adri Gorissen**

„**W**at we gemeenschappelijk hebben?” herhaalt Horst Keining de vraag. „Het gaat veel meer om contrasten. De ene heeft wat de ander niet heeft. Ton Slits en ik vullen elkaar aan. Ik gebruik bijvoorbeeld hele felle kleuren terwijl het kleurgebruik van Ton gedempt is. Hij maakt bovendien ook sculpturen en ik schilder alleen maar. In die zin is het meer dan een duo-expositie.” Slits (Valkenburg, 1955) en Keining (Hattingen, 1949) tonen in het Venlose museum samen ruim dertig, vooral recente kunstwerken. De zaal waarin ze exposeren wordt fraai in tweeën gedeeld door een *Wishful Thinking II* genoemde sculptuur van Slits. Een uit lijnen en cirkels opgebouwd transparant werk met hier en daar sterren en schedels.

Op de schilderijen van Slits zie je veel lijnen, punten, symbolen (schedels, bladeren, vogels) en iconen (kelken en kruisen). Het lijken soms beelden van chemische structuren, printplaten, computerchips of plattegronden. Vaak zijn ze ook heel expliciet en laten ze een grote schedel of een kruis zien. Hij hanteert een ingetogen kleurpalet met een voorkeur voor grijs en pasteltinten. Slits doorbreekt zijn doeken soms letterlijk door er borduursels op te zetten of ze te perforeren. Zijn vormentaal voert hij terug op zijn jeugd. Slits: „Tegenover mijn ouderlijk huis in Valkenburg lag het rotspark, waar in de Tweede

Ton Slits (l.) en Horst Keining in de expositiezaal van Museum Van Bommel

Wereldoorlog een V2-fabriek werd gebouwd. Die was bijna klaar toen de oorlog voorbij was. Daarna bleven allerlei ornamenten uit de rots steken, waardoor ik me telkens afvroeg wat eronder zat. Als jongetje tekende ik verzonnen plattegronden van de wereld die er onder moest zitten.” Voor Horst Keining vormen vooral omslagen van boeken en tijdschriften en logo's en merknamen de inspiratiebronnen. Die inspiratie leidt bij hem niet alleen tot grote doeken met daarop uitvergroete covers, maar ook tot landschappen

en geheel van bloemmotieven voorziene werken. De voorstellingen worden door het gebruik van acrylverf en spuitbus heel vaag neergezet. Keining gebruikt frisse, felle kleuren als rose, oranje, geel, rood en blauw. Keining laat zich ook op een andere manier sturen door boeken. Voor het boek *Das sexuelle leben der Catherine M.* had hij in eerste instantie slechts een jungle-achtig beeld met op de voorgrond een lichtbruine aarde-partij. „Er ontbrak iets”, vertelt hij, “ik heb het opgelost door er zinnen uit het

Van Dam. De sculptuur die de ruimte scheidt, is van Slits. Rechts werk van Keining.

boek *La vie sexuelle de Catherine M.* in te schilderen. Ik vond dat een indrukwekkend boek door het heel eigen perspectief van de schrijfster op seksualiteit en de enorme openheid waarmee ze schreef over haar vrije partijen. Dat was voor mij totaal nieuw en daarom heb ik die zinnen gebruikt. Al moet ik er wel bij zeggen dat het me meer om de vorm gaat dan om de tekst.” Wat Slits en Keining wel gemeen hebben, is het ontregelende karakter en de gelaagdheid van hun werk. Ze zetten de toeschouwer op het verkeerde been, die moet op

een andere manier gaan kijken. Zo hangt er een doek van Slits met daarop een van zwarte cirkels voorzien kruis. Daar kun je van alles bij bedenken. Er kan een religieuze ondertoon in het doek zitten, maar dat hoeft niet. Je moet zelf uitmaken wat je ziet. Bij Keining denk je bijvoorbeeld een veld vol bloemen te zien, maar als je dichterbij komt gaat het slechts om vaag aangezette rode vlekken op een groengele achtergrond. Ook blijken de omslagen niet altijd het uitgangspunt te zijn geweest, maar is de tijdschrifttitel

en de tekst pas later op het doek verschenen. Net waar ze nodig waren voor de compositie. Zo heeft hij eerst een pastagerecht gefotografeerd en vervolgens in blauw op doek gesprayd. „Daar moest nog wat bij” en zo is de typografie van een cover van *Elle* in bruin eraan toegevoegd. „Maar nogmaals, het gaat me steeds om de structuren en die vind ik overal, zowel in pasta als in stoffen.” Expositie 'Entlang dem Rande des Mondes' met werk van Horst Keining en Ton Slits. In Museum Van Bommel Van Dam te Venlo, t/m 23 mei.

foto Lé Giesen